UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Articulus II. Qui Patrini & quod eorum officium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

Visual Library

an conditionatus tantùm &c. nam secundùm dicenda à n. 357. debet inde colligi, an cognatio cum hoc vel illo contracta sit necne. 4. Si baptizetur expositivius, notet, ubi repertus sit, quot circiter dierum vel mensium, quinam adstiterint. 5. Si baptizatus erat alienus, moneat Parochum proprium, ut suo libro inscribat omnia. 6. Si constet, semper addat, quòd legitimè sit natus ex his vel illis parentibus: si nesciantur parentes, notet ignoratos fuisse. 7. Sub sera vel claustro custodiat librum, ne à quovis inspiciatur. De ceremoniis Baptismi apud Græcos, videri potest *Arcudius* l. 1. c. 17., ubi c. 16. notat Græcos utì & Latinos adhibere oleum Catechumenorum.

ARTICULUS II.

Qui Patrini, & quod eorum officium.

RESP. I. Patrini sunt quasi patres spirituales,» qui baptizatum de fonte suscipiunt in suam» curam. Unde eorum officium est, baptizatum» de rebus fidei instruere, orationem Dominicam» & Symbolum docere; ad quod obligantur, si id» ab aliis non fiat. *Laym. l. 5. t. 2. c. 9.* » 346.

Resp. II. Ut quis validè sit Patrinus, non certa ætas, sed requiritur 1. Usus rationis. 2. Ut» ipse sit baptizatus, (quia non potest esse pater,» qui ipse nondum sit natus.) Et quidem, ut ejus» Baptismus fuerit validus; quia accessorium se» quitur principale. 3. Ut à parentibus vel Paro-»

cho

»cho ad hoc designatus sit: ad quod videtur suf-
»ficere, si etiam ultro se ingerens sit admissus: de-
»signatos autem rite à parentibus, Parochus non
»validè mutat, *Dian. p. 9. t 7. R. 50.* 4. Ut in ipso
»Baptismo (quia non sufficit ut in solis ceremo-
»niis) per se, vel procuratorem tangat, teneat, aut
»de manu baptizantis suscipiat. 5. Ut id non ma-
»terialiter tantùm, sed animo susceptoris, sive
»cum intentione id munus gerendi faciat. *Laym.*
»*c. 9. n. 2.*

» Resp. III. Validè quidem, sed illicitè sunt Pa-
»trini. 1. Abbas & Monachus: Quo nomine non
»veniunt Mendicantes, etsi *Lay.* omnes claustra-
»les comprehensos velit: & quoad Abbates, in
»multis locis consuetudo sit contraria. 2 Conju-
»ges respectu conjugum, & parentes respectu fi-
»liorum, nisi sit necessitas. 3. Moribus infames.
»4. Apostatæ & hæretici, qui nullo casu videntur
»advocandi, quia ea advocatio esset protestatio
»quasi falsæ religionis, cùm non nisi de falsa fide
»sint sponsuri: etsi *Laym. n. 7.* probabiliter di-
»cat, posse subinde ob gravem causam admit-
»ti: Catholici verò, ob rationabilem causam, in-
»fantem hæretici, baptizante Prædicante, suffi-
»pere possunt, saltem in Germania, *Laym. n. 6.*
»5. Plures quàm duo: quia *Trid.* non nisi unum,
»aut summùm unum & unam permittit, propter
»cognationem spiritualem inde oriri solitam.
»Idcóque mandat Parochis sub pœna arbitrio
»Ordinarii infligenda, ut si plures se offerant, pe-
»tant ab iis, ad quos spectat patrinos designare,
»ut unum vel duos nominent, eósque tantùm
»admittant, qui soli cognationem contrahant,
»eorúmque nomina in librum referant, eósque

de

de contracta spirituali cognatione instruant, » scilicet quòd ea impediat dirimatque Matrimo-» nium, non quidem inter se, sed inter ipsos &» baptizatum, ejusque patrem & matrem; sicut» etiam inter baptizantem & baptizatum, bapti-» zatique patrem & matrem. Excipiuntur tamen» parentes, quando propriam prolem suscipiunt» in necessitate. *Vid.* Lay. *ll. infrà citandis. Unde*» *resolves* »

I. In privato Baptismo, ob necessitatem da-» to, pater non debet suscipere aut tenere tan-» quam patrinus infantem, cùm in hoc casu nulla» sit patrini necessitas, ideoque si id vel tunc, vel» etiam in Baptismo publico temerè faciat, (idem» est, si prolem suam ipse baptizet) graviter pec-» cat, & insuper contrahit in posteriore casu co-» gnationem cum conjuge: atque ùt docet *Sanch.* » *de Mat. l. 9. d 26.* & alii communiter, privatur» jure petendi debitum, quod tamen negat *Kon.*» *& Dian. p 3. t. 4 R 3. V. Bon. de Matr. q 3. p. 5. §. 2.*» *Escob tr. 7. E. 2.* ubi citat *Suar.* negantem »

II. Si inter multos patrinos nulli certi à Pa » rentibus aut in eorum defectu, à Parocho de » signentur, qui aliis seclusis cognationem con-» trahant, & sic multi simul ex ignorantia, vel Pa » rochi negligentiâ levent, probabile est omnes» contrahere cognationem; (nisi tamen assistant» tantùm, & non tangant) *V. Lay. l. 5. t. 10. p. 4.* » *s. 8. & t. 2. c. 9. n. 4. Dian.* tamen *p. 9. t 7 R 5.* ex» *Suar. Merat. & Perez* dicit, eo casu nullum con-» trahere cognationem. »

III. Parochus graviter peccat, 1. Si ex negli» gentia frequenter omittat nomina baptizato-» rum referre in librum, tum ob legem *Trid.* in re» gravi, & sub pœna gravi; tum ob incommoda,»

»& damna inde sequentia, *Quintan. t. 2 f.* 11.2
»Si ejus culpâ Patrini plures adhibeantur, *Quint.*
»*l.* 6. Ac licèt *Perez & Serra*, apud *Dian. p.* 9. *t.* 7
»*R.* 5. dicant esse probabile, quòd tantùm pec-
»cet venialiter, alii tamen mortalis eum dam-
»nant.

ADDENDA.

347. *Q.* 67. *Quid circa Patrinos & cognationem spiritualem sit præterea notandum.* R. seqq.

§. 1. Patrini variè appellantur, nam vocantur à jure canonico fidejussores; à *Dionysio Areopagita*, susceptores; à *Tertull.*, sponsores; à *S. August.*, Fidei Doctores; à *S. Th.*, Pædagogi in fide; à *Conc. Parisiensi*, Patroni.

348. §. 2. Parochus peccat graviter, si baptizet solenniter sine Patrino, quia adhibitio Patrini est una de præcipuis ceremoniis, *Tann. Gobat t.* 2. n. 522. *Platel.* p. 5. n. 145. contra *Possev.*, qui dicit, si Parentes velint ipsimet instruere prolem, esse venialè tantùm.

349. §. 3. In Baptismo, qui sub aliqua conditione confertur, quamvis fit solennis, *Bonac. Quaestionadv. Gob.* n. 523. *Gorm.* n. 53. dicunt non esse opus Patrino, quia hoc videtur tantùm præcipi pro Baptismo certo & absoluto.

350. §. 4. Vel unus tantùm, sive vir sive mulier, potest esse Patrinus aut Matrina, vel ad summùm unus & una, utì expresè *Trid.* sess. 24. de Reform. cap. 2. & *Synodus Colon.* sub *Maximo Henrico* de Bapt. cap. 8. § 1. pag. 59., hinc licitè non possunt duo ejusdem sexûs suscipere eundem infantem, neque in hoc potest dispensare Episcopus, quia est lex Superioris. Quòd si adhi

adhibeantur, v. g. duo viri, *Bonac.* & *Aversa* q. 67. s. 3. §. *Adhuc.* probabiliter dicunt esse mortale, quamvis *Sanch.* de Matr. lib. 7 d. 57. nu. 6. etiam probabiliter dicat esse veniale tantùm: plures tamen possunt assistere veluti testes & ad majorem pompam, *Gob.* à n. 524. Hinc si plures à parentibus designati se ingerant, baptizans potest initio dissimulare, sed postea dicat satis esse, si unus, vel unus & una infantem tangat, aut, si permittat omnes tangere, designet cum aliquo signo externo, unum, vel unum & unam, quibus solis tradet infantem baptizatum, non autem aliis, & illos solos annotet esse Patrinos, reliquos fuisse testes.

§. 5. Si unicus sit susceptor, *Laym.* vult, ut susceptor maris sit mas, & fœminæ fœmina, uti statuit *Conc. Nicæn.* Contradicunt *Suar. Fill. Aversa*, *Gob.* n. 531. dicentes marem posse suscipere fœminam & contrà, quia jure novo *Trid.* dicitur, sive vir, sive mulier. Et ideo etiam *Aversa* s. 4. §. ult. & *Pignat.* tom. 7. consult. 93. n. 3. docent procuratorem pro viro Patrino absente posse esse mulierem, & contrà. In his tamen quivis debet se accommodare consuetudini suæ Diœceseos: consuetudo autem in his partibus stat pro *Layman.* 351.

§. 6. *Urbanus* II. prohibet duos conjuges simul levare infantem, si tamen alicubi sit contraria consuetudo, fieri poterit, maximè cum *Navar. Vivald. Sanch.* n. 5. *Tambur.* de Bapt. cap. 4. §. 2. n. 11. absolutè putent hodie licere; ideóque *Suar. March. Aversa* s. 3. & alii passim dicunt, illam constitutionem non esse usu receptam. 352.

353. §. 7. Aliqui negant baptizantem posse esse Patrinum, quia videtur requiri distinctio baptizantis & Patrini, cùm baptizans aliqua interroget, ad quæ respondere debet Patrinus. Nihilominus poterit hoc probabiliter fieri, si baptizans substituat sibi alium, qui nomine suo levet, hoc enim nullo jure prohibetur, *Gob.* n. 535.

354. §. 8. *Quintanadv.* putat nunc, per se loquendo, licere omnibus Religiosis & Monialibus esse Patrinos & Matrinas, quamvis olim fuerit prohibitum, quia causa hoc prohibendi olim erat osculum, quod sibi dabant Compatres & Commatres, uti colligitur ex Cap. *Monachi.* De consecr. dist. 4., mos autem ille nunc cessavit; Probabiliùs tenent oppositum *March.* & *Gob.* n. 557, nam etiam inter causas fuit cura spiritualis, qui noluerunt onerari Religiosos Monachos, item occasiones egressuum vel confabulationum, quas præscindi voluerunt, hæ autem causæ semper manent.

355. §. 9. Mutus ordinariè non debet esse Patrinus, quia non potest infantem docere res fidei, *Barb. Gob.* n. 555. Qui autem semel docuit, non tenetur sæpius, si instructus obliviscatur, quia tale onus perpetuum non est sinè expresso jure imponendum. Quòd si puer esset filius hæretici, Patrinus specialiter teneretur instruere in vera fide, quia videt Parentes in illo officio deficere. Nullus tamen Patrinus tenetur alere puerum, quem è fonte levavit.

356. §. 10. Ante septennium admitti non debet aliquis, ut sit Patrinus, etiam ideo, quia ordinariè non posset baptizatum docere fidem post primam infantiam, unusquisque autem tenetur mu-

munus, ad quod obligatur, exercere, Can. *Vos ante omnia.* De consecr. dist. 4. *Opponunt* aliqui apud *Pignat.* n. 5., baptizatos inter fideles satis instrui à Parochis, & Parentibus, *sed* hoc per accidens est, deberet enim saltem his deficientibus posse instruere, & ideo *Synodus Colon.* suprà dicit convenire, ut Patrini sint saltem puberes ac sacro chrismate confirmati. Possunt tamen impuberes assistere honoris causâ. Quòd si impubes faciat requisita velut Patrinus, docent *Sanchez* l. 7. d. 61. aliique cum *Pignat.* n. 9. quòd contrahat cognationem spiritualem, quia actus manet validus.

§. 11. Pater posset esse patrinus filii sui illegi- 357.
timi, unde, per se loquendo, non peccaret, qui id suaderet, in ordine ad Matrimonium cum Matre impediendum per cognationem spiritualem, *Lugo* in Resp. mor. l. 1. dub. 6. *Gob.* n. 568.

§. 12. Susceptio vel baptizatio propriæ pro- 358.
lis, etiam extra casum necessitatis, secundùm multos non impedit usum Matrimonii contracti, quia hoc nullo jure legitur cautum, & quod fuit olim, videtur revocatum Cap. *Si Vir.* De cognatione spirituali: neque verum esse putant, quidquid dirimit Matrimonium contrahendum, etiam impedire usum contracti, nisi ubi jus hoc ordinat: Hanc sententiam fatetur probabilem *Sanch.* l. 9. d. 26., tenet tamen oppositam, quia communem. Addit *Gob.* num. 569. Si mater moriatur in partu, aut pater ante partum, parentem alterum superstitem posse esse Patrinum vel Matrinam propriæ prolis.

359. §. 13. Probabilius est, eum non contrahere cognationem, qui à parentibus, vel in horum defectu à Parocho non est designatus Patrinus; nam *Trid.* postulat esse designatum, ergo deficiente designatione non sequetur cognatio, *Sanch.* l. 7. d. 57. n. 8. & 12. *Aversa* s. 3 §. *Quartò. Gob.* à n. 535. contra *Navar. Henriq. Castrop.* & alios.

360. §. 14. Si plures mares & fœminæ designentur, probabilius est illum & illam solùm contrahere cognationem, non qui primi fuerunt designati, uti vult *Tambur.* n. 14., sed qui ex designatis primi tangunt infantem baptizatum, reliqui enim non videntur esse veri Patrini, cùm primi expleverint totum officium, *Suar. Sanch.* n. 14. Si autem plures æquè primò tangerent infantem, cùm *Trid.* tantùm prohibeat, & non irritet actum, hinc videtur probabilius contra *Suar.* & *Aversam*, omnes contrahere cognationem, quia est æqualis pro omnibus ratio; & ita decisum esse asserit *Gallemart* ad sess. 24. cap. 2. *Trid.* de Refor. Matr. Similiter docet *Pignat.* n. 6. & 7. Sacram Congregationem declarasse, si incertum sit, quis ex pluribus, qui tetigerunt, fuerit designatus, aut quis primus tetigerit, omnes contraxisse.

361. §. 15. Si Baptismus non sit solennis, & aliquis subeat officium Patrini, aliqui affirmant, alii negant, eum contrahere cognationem, uti notant *Aversa* s. 3. §. *Secundò* & *Tambur.* cap. 4. §. 3. *Sanch.* verò l. 7. d. 61. n. 15. dicit ideo non contrahere, quia munus Patrini ab Ecclesia institutum est tantùm pro solennitate, ratione cujus tantùm hæc contrahatur cognatio; è contrà tamen videtur certum quòd baptizans non solen-

niter

niter contrahat cognationem, quia hæc causatur ratione Sacramenti, quod tunc confert: Illi verò non contrahunt, qui assistunt solis cæremoniis, quæ postea in Ecclesia supplentur, *Quintanadv.* t. 1. sing. 18. *Pignat.* n. 4. afferens declarationem S. Congregationis Et idem est de illo, qui assistit in Baptismo sub conditione repetito, saltem, quamdiu non constat priorem Baptismum fuisse invalidum, *Averf.* sect. 4. §. *Tertiò.*

§. 16. Si Patrini à Parentibus designati diu 362.
emaneant, & Parochus factus impatiens alium designet in Patrinum, secundùm *Bejam* p. 2. cas. 4. peccat mortaliter, quia facit contra jus parentum obtrudendo alium fortè non gratum, vel cum quo nollent habere cognationem, quæ cum hoc videtur contrahi, quia sufficit designatio parentum vel Parochi, uti habet *Trid.*, & notat *Tamb.* §. 2. n. 12.

§. 17. Ad cognationem contrahendam neces- 363.
se est tangere baptizandum manu, saltem mediis vestibus vel fasciis, nec sufficit tangere uno tantùm digito; si autem suscipiat ex fonte, debet suscipere è manibus baptizantis, & non tantùm Patrini vel obstetricis, ita cum communi *Averf.* sect 3. §. *Sextò.* Qui autem ita tenuit vel suscepit infantem, & voluit exercere illum actum velut cæremoniam ab Ecclesia præscriptam, contrahit cognationem, quamvis nesciat illam inde oriri, quia resultat ex illo actu exercito per modum cæremoniæ sacræ, *Averf.* l. 4. § *Septimò*, *Tambur.* §. 4. nu. 4. Si tamen tenens haberet animum, quòd nollet esse Patrinus, non contraheret, *Aversa*, *Tambur.* suprà. Si autem quis susciperet filium Caji, putans esse filium Titii, probabile est

cum *Sanch. Tamb. Gob.* contra *Castrop. Pont.* & alios, quòd non contrahat cognationem cum Cajo vel ejus Parentibus, quia revera non habuit intentionem suscipiendi Cajum: Si tamen voluisset suscipere hunc infantem, quicunque demum esset, contraxisset, uti rectè *Aversa*: & hoc in dubio præsumi debet, inquit *Gob.* n. 537.

364. § 18. Si Cajus levet infantem tanquam Procurator nomine Titii, Cajus non contrahit cognationem, quia non est verè Patrinus, nec ipse designatus est, nec etiam intentionem habet nomine suo levandi, *Sanch. Aversa* sect. 4. §. *Octavò. Gob.* n. 550. contra *Sot. Tol.* & alios. Putátque *Sanch.* lib. 7. d. 59. n. 4. etiam Titium non contrahere, sicuti Sacerdos non contraheret, si baptizaret per Diaconum sibi substitutum, sed *Perez, Aversa. Castrop.* tr. 19. p. 11. *Tambur.* num 8. *Gob.* n. 546. probabiliùs dicunt Titium contrahere, sícque declaratum esse à Sacra Congregatione, uti testantur *Gallemart* ad *Trid.* ss. 24 c. 1. de Ref. Matr. & *Bas. Pontius* De Matrim. lib. 7. c. 39. n. 10. Ratio autem est, quia, secundùm jura, potest quis medio Procuratore, quod per se ipsum, & actio tangendi potest alteri committi; & ita Magnates semper solent per Procuratorem levare infantes, qui tamen judicio omnium sunt veri Patrini. Quòd autem Sacerdos non contrahat cognationem, quando Diaconus baptizat ex ejus commissione; Ratio est, quia Diaconus non baptizat nomine Sacerdotis, sed vel suo vel Christi nomine.

Objici potest adhuc ex *Sanchez* 1. Ad cognationem

tionem spiritualem contrahendam requiritur actio personalis tangentis. 2. Cognatio legalis non oritur nisi ex adoptione personali; 3. Similiter cognatio carnalis non oritur nisi ex actione personali, ergo nec spiritualis. 4. Nullus est textus significans cognationem spiritualem contrahi ratione Procuratoris, ergo. R. ad 1. Requiritur actio physicè personalis, n, moraliter & imputativè personalis, c, hæc autem ponitur per procuratorem, qui tangit contactu, physicè suo, sed moraliter sui principalis. *Ad* 2. Hoc est aliquid speciale, quia lex vetat adoptionem, non verò susceptionem infantis fieri per alium. *Ad* 3. Actio tangendi potest alteri committi, non autem actio generandi. *Ad* 4. Hoc ipso, quòd susceptio per Procuratorem permittatur ab Ecclesia, sufficienter deciditur cognationem illi annexam posse per eundem Procuratorem contrahi.

§. 19. Si Titius, qui dederat Cajo commissionem levandi pro se, revocaret hanc suam commissionem, antequam Cajus, etiam revocationis ignarus, levaret, Titius cognationem non contraheret, quia sicuti in Matrimonio, ita etiam in his actibus requiritur consensus perseverans, *Bald. Felin. Sanch.* n. 8. 365.

§. 20. Si communitas aliqua, v.g. Capitulum fiat Patrinus infantis, quem levet per Procuratorem, *Sanch.* num. 7. putat nullum è Canonicis contrahere cognationem, sed contradicit *Abbas*, quia quando actus non potest convenire universitati, resolvitur in singulos. Utraque sententia 366.

est probabilis, sed prima videtur probabilior, cùm singuli non sint Patrini, ne sunt plures, quod vetat *Trid.*, unde nec singuli tenebuntur infantem instruere, sed ad summùm tenebitur Capitulum uni demandare, qui faciat nomine omnium.

367. §. 21. Si Titius absens & ignorans designetur Patrinus, ponatúrque Cajus pro Titio supplens, Cajus non contrahit cognationem, secundùm antè dicta, neque etiam Titius, quia nec intentionem habuit, nec dedit commissionem, *Sanch. Castrop. Gob.* n. 550.

368. §. 22. Si fidelis baptizet prolem hominis infidelis, *S. Anton Silv. Henriq. Con.* aliique multi cum *Aversa* s. 4. §. *Quartò*. docent fidelem contrahere cognationem respectu parentum infidelium, hos autem cognationem habituros, si baptizentur, quia Ecclesia sinè distinctione & limitatione statuit cognationem inter tales personas: sed oppositum tenent *Dur. Sot. Led. Reb. Pontius, Bonac.* aliique cum *Sanch.* lib. 7. d 60. Ratio est 1. quia Ecclesia nihil curat de illis, qui sunt forìs extra Ecclesiam. 2. Quia aliàs talis cognatio statim oriretur utrimque, cùm fit relatio mutua. 3. Et præcipuè, quia nulla de hoc invenitur lex, & multò minùs de tali modo, quo postea resulteret cognatio ratione Baptismi præteriti; nihil autem tale asserendum est, si non inveniatur statutum positivè in jure.

369. §. 23. Si infidelis baptizet aut levet infantem hominis fidelis, *Palud. Tolet. Rosel.* aliique cum *Aversa* §. *Quintò*. dicunt, utì antè, contrahi cognationem in actu secundo ex parte ho-

hominis fidelis, & in actu primo ex parte infidelis: sed iterum probabiliùs contradicunt *S. Th. Valent. Navar.* aliique §. præced. citati pro secunda sententia, ob rationes ibi datas.

Q. 68. An Catholicus possit esse Patrinus infantis hæretici à Prædicante baptizandi. Rx. *Laym. Tann. Gob.* t. 2. n. 565. & *Busenb.* suprà absolutè affirmant fieri posse ob piam & notabilem utilitatem, quia Patrinus per hoc tantùm profitetur, quòd puerum suscipiat in curam suam instruendum in veâ fide, facitque saltem hanc ceremoniam catholicè observari: *Castrop. F. Lugo, Tamb.* c. 4. §. 2. n. 8. id admittunt, si fiat ex gravi metu, & protestetur se omnia velle secundùm morem Ecclesiæ Romanæ. E contra *Navar. Azor, Less.* in Auct. v. *Baptismus* casu 1. *Verjuys* t. 6. a. 8. negant unquam licere, tum quia multæ interrogationes dissonæ à catholicâ fide ab ipsis exiguntur, tum etiam quia est tacita approbatio ritûs ipsorum. Itaque videtur distinguendum, nam si revera hæc ita exigantur, ut prudentum judicio censeatur approbari ritus acatholicus, patet non licere, cùm hæc sint intrinsecè mala; si autem ista absint, utì ordinariè videntur abesse in Germania, dicendum est licere. 370.

Q. 69. Quid addendum sit circa admissionem Patrini hæretici. Rx. seqq.

§. 1. Peccat, qui rogat hæreticum, ut sit Patrinus catholici infantis, tum quia petit esse instructorem in fide, qualis hìc & nunc esse non potest, nisi in fide mala; tum etiam quia petit, quod non potest ab hæretico fieri sinè peccato, nam talis proxima & propriè dicta communicatio 371.

catio in rebus sacris est interdicta hæretico. *Gob.* t. 2. n. 364.

372. §. 2. Quamvis Parentes, secundùm dicta n. 350., cogerentur infantem mittere, aut permittere baptizari à Prædicante, tamen addere debent patrinum Catholicum, tum quia si adhibeatur hæreticus, hic mortuis parentibus petet infantem educandum in suis erroribus, quod tenentur præcavere parentes; tum etiam ideo, quia baptizati ritu hæretico & levantibus solis patrinis hæreticis exponuntur periculo sequendi hæresin, nam per fraudem ipsis imponitur, quasi in Baptismo professi sint & jurârint fidem illam.

373. §. 3. Ubicunque & à quocunque baptizetur infans, Authores apud *Gob.* n. 559. & cum *Vers.* n. 9. communissimè docent admitti non posse patrinum hæreticum, tum quia hæreticus est incapax illius officii, tum quia proles objiceretur periculo perversionis, uti antè dictum est. Putat quidem *Laym.* licere in Germania, quando adest gravis causa vel necessitas; consentit *Castrop.*, si alioquin nasceretur gravis offensio, aut parentes facerent infantem deferri ad Prædicantem, sed adhuc contradicunt *Tann.* aliique communiùs, dicentes esse intrinsecè malum. Duæ tamen praxes licitæ sunt: prima est *Tann.* & *Gob.* n. 560., ut baptizans in tali necessitate omittat omnia, quæ patrinum concernunt, & infantem baptizatum reddat obstetrici. Altera est aliorum in quibusdam urbibus acatholicis usurpata, ut baptizans, præter hæreticum, designet aliumCatholicum ex voluntate parentum, qui puerum tangat assistente hæretico quasi ad hono-

honorem, & tum inscribat libro baptismali verum patrinum Catholicum; notet autem hæreticum fuisse tantùm testem: Quod si nullum timeatur incommodum, melius est omittere omnino patrinũ, quàm adhibere hæreticum, quia præceptum adhibendi tum tantùm obligat, quando potest haberi idoneus. *Tamb.* c. 4. §. 2. n. 6.

Denique Parochus baptizans utiliter facit, 1. Si adstantibus breviter explicet significationem ceremoniarum. 2. Si moneat parentes, inprimis ne infantes faciant secum in lecto cubare ante unum vel alterum annum, quia periculum est in somno opprimendi vel suffocandi: deinde ne committant improbis nutricibus, vel postea hæreticis Magistris: præterea prolibus adultioribus significent diem Baptismi, tum ut sciant ætatem suam, tum etiam ut illum diem piè celebrent, more Majorum. Baptizaturus autem ante omnia formet intentionem faciendi, quod Christus instituit, vel quod facit Ecclesia.

CAPUT II.

De Confirmatione.

DUBIUM I.

Quid sit, & quæ ejus materia & forma.

RESP. I. Confirmatio est unctio Chrismatis» 374.
sub præscripta forma verborum, in fronte»
baptizati, ab Episcopo; quâ is ex Christi institu-»
tione, gratiæ augmentum & robur accipit. »

Resp. II. Materia ejus remota essentialis est»
Chrisma, confectum ex balsamo & oleo oliva-»
rum,